

इत्येवेति ॥ १ ॥ २ ॥ परिरक्षणे अश्वानामिति शेषः ॥ ३ ॥ ग्रंथान् आयुर्वेदं आश्वयं च वेत्तीति ग्रंथिकोऽश्विनी सुतत्वात् अश्विनौ वैदेवानां भिषजावश्विनावश्वयू इति श्रुतेः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अश्वेषु नास्ति श्वोयेषां तेशूराः समरे
तृणीकृतप्राणास्तेषु अधिकतो मुख्य इति गुडाशयः पक्षे स्पष्टोर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ संख्याने परीक्षायां ॥ ८ ॥ तंतिपालः तंतिर्बलो वदयिष्यां दीर्घस्थूलरज्ज्वां वणिग्भिरल्यैर्दमिभिर्बध्यन्ते सा प्रकृतोपयोगिनी गुडाभिसंधौ
तुतंतिर्वाक् तस्य वाक्कंतिर्नामानि दामानीति श्रुतेर्वाक्पालः युष्मद्वचनार्थानुष्ठातेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इयं हीति माता कुलवृत्तिः ॥ आदिभूमिः गौर्वा माता गौर्यादिजननी गोब्रह्माण्यदि

वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा पुरुषप्रवीरस्तथार्जुनो धर्मभृतां वरिष्ठः ॥ वाक्यं तथा सौविररामभूयो नृपोऽपरं भ्रातरमावभाषे ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं त्वं न
कुलकुर्वाणस्तत्र तात चरिष्यसि ॥ कर्मतत्त्वं समाचक्ष्वराज्ये तस्य महीपते ॥ सुकुमारश्च शूरश्च दर्शनीयः सुखोचितः ॥ २ ॥ नकुल उवाच ॥ अश्वबंधो भविष्या
मिविराटनृपतेरहं ॥ सर्वथा ज्ञानसंपन्नः कुशलः परिरक्षणे ॥ ३ ॥ ग्रंथिको नाम नामाहं कर्मैतत्सु प्रियं मम ॥ कुशलोऽस्म्यश्वशिक्षायां तथैवाश्वचिकित्सने ॥ प्रियाश्च
सततं मेऽश्वाः कुरु राजयथा तव ॥ ४ ॥ ये मामामंत्रयिष्यन्ति विराटनगरे जनाः ॥ तेभ्य एवंप्रवक्ष्यामि विहरिष्याम्यहं यथा ॥ ५ ॥ पांडवेन पुरा तात अश्वेष्वधिकृतः
पुरा ॥ विराटनगरे छन्नश्चरिष्यामि महीपते ॥ ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सहदेव कथं तस्य समीपे विहरिष्यसि ॥ किं वा त्वं कर्मकुर्वाणः प्रच्छन्नो विहरिष्यसि ॥ ७ ॥
सहदेव उवाच ॥ गोसंख्याता भविष्यामि विराटस्य महीपते ॥ प्रतिषेद्धा च दोग्धा च संख्याने कुशलोगवां ॥ ८ ॥ तंतिपाल इति ख्यातो नामाहं विदितस्त्वथ ॥ निपुणं
च चरिष्यामि व्येतुते मानसो ज्वरः ॥ ९ ॥ अहं हि सततं गोषु भवता प्रहितः पुरा ॥ तत्र मे कौशलं सर्वमवबुद्धं विशांपते ॥ १० ॥ लक्षणं चरितं चापि गवां यच्चापि
मंगलं ॥ तत्सर्वमेसु विदितमन्यच्चापि महीपते ॥ ११ ॥ वृषभानपि जानामिराजन्पूजितलक्षणान् ॥ येषां मूत्रमुपाघ्राय अपि वंध्या प्रसूयते ॥ १२ ॥ सोहमेवं
चरिष्यामि प्रीतिरत्र हि मे सदा ॥ न च मां वेत्स्यते कश्चित्तोषयिष्ये च पार्थिवं ॥ १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इयं हि नः प्रिया भार्या प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ मातेव परिपा
ल्या च पूज्य ज्येष्ठेव च स्वसा ॥ १४ ॥ केन स्मद्रौपदी कृष्णा कर्मणा विचरिष्यति ॥ न हि किंचिद्विजानाति कर्म कर्तुं यथास्त्रियः ॥ १५ ॥ सुकुमारी च बाला च राज
पुत्री यशस्विनी ॥ पतिव्रता महाभागा कथं नु विचरिष्यति ॥ १६ ॥ माल्यगंधानलंकारान्वस्त्राणि विविधानि च ॥ एतान्येवाभिजानाति यतो जाता हि भामिनी ॥ १७ ॥

भूमिषु इति मेदिनी स्वसा अंबिका पार्वती वत्पूज्येत्यर्थः एष ते रुद्रभागः सहस्वस्त्रां बिक्रयात्तं जुषस्व शरद्वा अस्यां बिकास्व सेति मंत्रब्राह्मणदर्शनात् जायागार्हपत्यः पुत्रोन्वाहार्यपचन इति तस्या अपि देवतात्वेन संस्तवात्
माता सस्यवती भूमिर्धेनुर्ज्येष्ठा स्वसा भवेदित्यप्युदाहरंति ॥ १४ ॥ १५ ॥ बाला नित्यनूतना ॥ १६ ॥ यतो यस्मिन् दिने जाता तत आरभ्य माल्यादीन् भोगानेव वेत्ति न क्लेशानित्यर्थः ॥ १७ ॥